ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΔΙΑΒΟΛΟΓΥΝΑΙΚΑ

Τοῦ Ριχάρδου Ἔρρ. Σαβὰζ

(Ἱστορία Περιπετειῶν ἀγωνίας καὶ τρόμου)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ὡς θὰ μποροῦσα νά ἐξηγήσω στοὺς συγγενεῖς μου τὸ πρᾶγμα ;

Στὸ τέλος ἀπεφάσισα, ἂν ἤρχοντο ὅλα ἀνάποδα, νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ διηγηθῶ τὴ περιπέτειά μου μὲ τὴν κ. Δίκ εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Βελέτσκη, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αὐτός, σὰν ἄνθρωπος τοῦ κόσμου δὲν θὰ ἐφανέρωνε τὸ μυστικὸ στὴ γυναῖκά μου, πρᾶγμα ποὺ θὰ τὴν ἔκανε, τὴν καϋμένη νὰ στενοχωρηθῇ πολύ.

Τῆς σκέψεις μου αὐτὲς διέκοψεν ὁ βαρῶνος Φρίεδριχ, ὁ ὁποῖος σήκωσε τὰ μάτια του καὶ μὲ ρώτησε ξαφνικά :

— Εἴχατε κατὰ τὸ ταξεῖδί σας ἀπὸ τὸ Βερολῖνο πολλὲς ὡραῖες κυρίες ;

— Καμμιὰ τόσο ὤμμορφη, σὰν τὴ γυναῖκα μου, ἀπήντησα.

— Μπά ! φώναξε, νὰ ἕνα σπάνιο πρᾶγμα στὰ χρόνια μας : Ὁ ἐνθουσιασμένος σύζυγος. Ἡ προγονὴ τῆς κυρίας ἔχει παντρευτῆ τὸν Βασίλειον Βελέτσκη ;

— Ἡ κόρη τῆς κυρίας, εἶπα διορθώνοντας αὐτόν.

— Ἀλλ' εἶναι τόσο ἡλικιωμένη ἡ γυναῖκά σας, ὥστε νὰ εἶναι πεθερά ;

— Ὤ ! ἀπήντησα, ἀδιάφορα, ἡ κυρία μου μόλις φαίνεται μεγαλείτερη ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ τὴν ἐστεφανώθηκα. Τὴν γυναῖκά μου καὶ τὴν κόρη μου, πολλὲς τὴς νομίζουν ἀδελφές. Θὰ συμφωνήσετε καὶ σεῖς, ἂν τύχῃ καὶ τὴς συναντήσετε μαζῆ καὶ τὴς δυό.

— Ἀ ! ἀ [εἶπε. Σεῖς οἱ Ἀμερικανοὶ εἶσθε μεγάλη φυλή. Ἔχετε μεγάλη καρδιά. Παράδειγμα σεῖς. Λατρεύετε τὴν κυρία σας, ὅπως στὴ περίοδο τῆς μνηστείας σας ἀσφαλῶς.

Ἐγέλασα μὲ τὴ καρδιά μου καὶ ὁ βαρῶνος ἄρχισε πάλι νὰ διαβάζῃ τὰ ἔγγραφά του.

Σὲ λίγο ἤλθεν ὁ ὁδηγός καὶ μοῦ ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ γυναῖκά μου ἐπιθυμοῦσε νὰ μὲ δῇ. Ἔτρεξ· στὴν ὡραία μου καὶ ἐκάθι α συνομιλῶντας μὲ τὴς δυὸ Ρωσσίδες κυρίες, ἡ ὁποῖες μ' ἐρώτησαν πολλὰ γιὰ τὴν Ἀμερικάνικη ζωή. Διηγήθηκα κατόπιν μερικὲς στρατιωτικές μου ἱστορίες καὶ περιπέτειες στὴν Αἴγυπτο, Τουρκία καὶ Ἱσπανία καὶ ἡ ὥρα περνοῦσε εὐχάριστα, ἕως ὅτου ἐπλησιάσαμε στὸ Ποκρῶβ, τὸν τελευταῖο σταθμὸ πρὸ τῆς Πετρουπόλεως.

Ἡ μεγαλύτερη πριγκήπισσα μᾶς παρεκάλεσε νὰ γευματίσουμε μαζῆ καὶ, ὅπως ἦταν ἑπόμενο, ἐδεχθήκαμε.

Ὁ τηλέγραφος εἶχεν ἀναγγείλει τὴν διέλευσιν τῶν ὑψηλῶν κυριῶν καὶ ἡ συντροφιά μας προχώρησε γιὰ τὸ ἑτοιμασμένο ἀπὸ ὥρας γεῦμα, τὸ ὁποῖον ὅμως ἦταν σύντομο, γιατὶ ἡ παραμονή μας στὸν σταθμὸν δὲν ἦταν παρὰ ὀλίγων λεπτῶν.

Ἡ ὡραῖες Ρωσσίδες ἐγνώριζαν καὶ τὰ τελευταῖα θέματα ποὺ συζητοῦσαν στὶς αἴθουσες τῆς ἀριστοκρατίας στὰ διάφορα κέντρα τῆς Εὐρώπης. Ἀλλὰ καὶ ἡ ὑποθετικὴ σύζυγός μου δὲν ὑστεροῦσε σὲ τίποτε.

Ὅταν ἐφίγαμε διευθυνθήκαμε πάλι πρὸς τὸ τραῖνο. Ἐγὼ συνώδευσα τὴν μεγαλειτέραν Πούλιντζ ην, ἡ σύζυγός μου δὲ ἐπῆρε τὴν μικροτέραν καὶ ἔκανε μαζῆ της ἕνι μικρὸν περίπατο.

Ἡ εἰκόνα τῶν δύο ὡραίων κυριῶν ἔκανε νὰ γυρίζουν ὅλοι τὰ βλέμματά τους γιατὶ πράγματι καὶ ἡ μικρὴ πριγκήπισσα ἦταν ὡραία κόρη, τύπου ξανθοῦ καὶ περνοῦσε στὴν ὠμορφιὰ τὴν Ἑλένη.

-- Κυττάξετε τὶ ὡραῖο σύμπλεγμα, μοῦ εἶπε γελαστὴ ἡ γυναῖκα τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Πολωνίας, ἐνῷ ἔβλεπε τὴν εἰκόνα τῶν δύο ὡραίων μας.

Ὁ βαρῶνος Φρίεδριχ ἐφάνηκε ἐπίσης κάπου ἐκεῖ ἀπολαυβάνων καὶ αὐτὸς ταῖς δύο ὡραῖες κυρίες. Τώρα ὅμως ἤρχισε νὰ πιστεύω ὅτι ὁ περίπατος τῆς κ. Δὶκ Γκαὶνς ἐγένετο πρὸς χάριν τοῦ βιρῶνου, γιατὶ τὴ στιγμὴ ποὺ περνοῦσε κοντά του, ἐφαίνετο πειὸ οἰκεία πρὸς τὴν νεαρὰν πριγκήπισσαν.

— Μὰ τὸν Ἅγιον Γεώρχιον ! εἶπα μέσα μου ! Ἔχει ἄραγε σκοπὸ νὰ ἑλκύσῃ καὶ αὐτὸν τὸν γέρο-μποῦφο !

Καὶ πράγματι δὲν εἶχα ἀπατηθῆ. Ὅταν ἡ πριγκήπισσα ἀνέβηκε στὸ διαμέρισμά της, αὐτὸς ἔτρεξε νὰ μὲ παρακαλέσῃ νὰ τὸν παρουσιάσω στὴ γυναῖκά μου.

Δὲν μποροῦσα ν' ἀρνηθῶ. Τὸν ὡδήγησα σ' αὐτὴ καὶ εἶπα :

— Κυρία Δένεξ, σᾶς συνιστῶ τὸν βαρῶνον Φρίεδριχ

Ἡ Ἑλένη τὸν ἐδέχθη ἐγκαρδίως καὶ ἀμέσως τὸν παρουσίασε στὴ νέα πριγκήπισσα, ἀλλ' αὐτὴ ἔδωσε μεγαλύτερη προσοχὴ στὸ σκυλλάκι της ποὺ ἦταν πλαγιασμένο στὰ πόδια της.

Ὁ βαρῶνος ἔφυγε σὲ λίγο. Τὴν στιγμὴ ποὺ ὑπεκλίνετο πρὸ τῆς γυναικός μου ἐψιθύρισε :

— Τόσο νέα νὰ εἶσθε γιαγιά !

Ἡ νεαρὰ πριγκήπισσα δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ τὰ γέλοια της γιὰ τὴν σύγχυσι τῆς κ. Δίκ, ἡ ὁποία δὲν εὐχαριστήθηκε καθόλου γιὰ τὴν παρατήρησιν αὐτὴ τοῦ βαρώνου. Το τραῖνο ξεκίνησε. Ὅταν ἔφευγα ἀπὸ τὸ διαμέρισμα τῶν κυριῶν, ἡ Ἑλένη μ' ἐκράτησε στὴ πόρτα καὶ μοῦ εἶπε σιγά :

— Τὸ μόνον μέσον γιὰ νὰ μὴν ἀνακαλυφθοῦμε, εἶναι νὰ μὲ πάρετε στὸ ξενοδοχεῖον καὶ νὰ ζητήσετε νὰ βρῆτε κατόπιν τὸν Δίκ.

— Ἂν αὐτὰ ποῦ λέτε φθάσουν σ' αὐτιὰ τοῦ Δίκ, δὲν θὰ δεχθῇ ἀσφαλῶς τέτοια ἀστεῖα, ἀπήντησα. Νὰ μείνετε, λέει, στὸ ξενοδοχεῖο μαζύ μου ;

— Ὤ ! ναὶ εἶπε γελαστή, δὲν θὰ θυμώσῃ ὁ Δίκ. Εἶναι συνειθισμένος σ' αὐτά.

Καὶ ἔτρεξεν ἀμέσως στὸ διαμέρισμά της, ἐνῶ ἐγὼ ἔμεινα κατάπληκτος γιατὶ ὁ Δὶκ Γκαὶνς τοῦ Βέστ—Πόϊντ, τοῦ 68, θὰ ἐπέτρεπε παρόμοια ἀστεῖα, προκειμένου περὶ τῆς τιμῆς τῆς γυναικὸς αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ὠνόμαζε γυναῖκά του...

Σὲ λίγο βρῆκα πάλι τὸν βαρῶνον Φρίεδριχ καὶ μοῦ ἐπανέλαβε τὴν συζήτησι γιὰ τὴν νεότητα τῆς γυναικός μου.

Ἐγώ, ζαλισμένος ἀπὸ τὴ σαμπάνια καὶ θέλοντας νὰ ἐπιδείξω τῆς ὑψηλὲς σχέσεις μου στὸν φίλον βαρῶνον, τοῦ ἀνέφερα ὅτι ἡ γυναῖκά μου ἔλκει τὴν καταγωγή της ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τῶν Κρολσων Βάνδερμπιλτ—Ἄστωρ καὶ τοῦ ἔδωσα ἐν ὀλίγοις νὰ καταλάβῃ γιὰ τὸν βίον τῶν δισεκατομμυριούχων τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἔτσι περνοῦσεν ἡ ὥρα μέχρις ὅτου ἐφάνησαν πειὰ τὰ προάστεια τῆς Πετρουπόλεως. Τώρα ἐφαίνετο ὁ τροῦλος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰσαάκ. Κατόπιν περάσαμε μπρὸς στὴν Γκατσίνα στοὺς στρατῶνας καὶ στὰ φρουριά της.

Τέλος ἐσταμάτησε τὸ τραῖνο στὸν ἀπέραντο ἐστεγασμένο σιδηροδρομικὸ σταθμό. Βρισκόμαστε στὴ πόλι τοῦ Τσάρου !

Στὸ πλακόστρωτο διάφοροι ὄμιλοι φίλων ἐπερίμεναν τοὺς ἀγαπητούς των τοξειδιώτας.

Μερικοὶ ἀχθοφόροι ἔτρεξαν γιὰ νὰ μεταφέρουν τὴς ἀποσκευές μας στὸ ξενοδοχεῖο τῆς Εὐρώπης.

Ἐγὼ ἐβοήθησα τὰς δύο Ρωσσίδας κυρίας νὰ κατέβουν ἀπὸ τὸ βαγόνι. Κύκλος ἀπὸ ἀριστοκράτας ταῖς ἐπλησίασε.

Ἐπέστρεψα κατόπιν στὴν Ἑλένη. Ἤμουν ἕτοιμος νὰ τὴν πάρω καὶ νὰ τὸ σκάσουμε κρυφὰ γιὰ τὸ ξενοδοχεῖο ἀπαρατήρητοι. Ἡ πριγκήπισσα ὅμως μ' ἐκράτησεν ἔξαφνα καὶ ἐπέμενε νὰ μείνουμε γιὰ νὰ συστήσῃ τὴν «ὡραίαν Ἀμερικανίδα» στοὺς φίλους της.

— Σὲ λίγες μέρες θὰ τοὺς γνωρίσετε ὅλους πολὺ καλά. Εἶναι ὅλοι πολὺ στενοὶ φίλοι μὲ τοὺς Βελέτσκη, μᾶς εἶπεν ἡ Ρωσσὶς κυρία.

Καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ κιόλας ἄρχισε ἀμέσως τὰς συστάσεις. Ἡ σύζυγός μου ἐγένετο, φυσικά, τὸ κέντρον τῶν συναθροισθέντων, οἱ ὁποῖοι μᾶς παρεκάλεσαν ἰδιαιτέρως νὰ τοὺς ἐπισκεφθοῦμε στὰ σπίτια των.

Στὴ δεξίωσιν αὐτή, ἡ ὁποία εἶχε λάβει ὄψιν πανηγυρικήν, ἐπρόσεξα ὅτι ὁ βαρῶνος Φρίεδριχ μᾶς ἔβλεπε ζηλότυπα ἀπό μακρυά. Ὅσο καὶ ἂν εἶχεν ἰσχὺν στὸ σιδηρόδρομο, στοὺς κύκλους τῆς Αὐλῆς δὲν ἐφαίνετο καθόλου γνωστός.

Ἀντήλλαξα λίγες λέξεις μὲ ἕνα ἵλαρχον τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς καὶ ἐγύρισα νὰ δώσω ὁδηγίες σ' ἕνα ἀχθοφόρον.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἕνας κύριος, συνοδευόμενος ἀπὸ ἕνα κυνηγόν μὲ μεγάλην στολὴν ἐπροχώρησαν ζητῶντας κάποιον.

— Ἀ ! Κωνσταντῖνε, ἐφώναζεν ἡ πριγκήπισσα Πάλιντζην, ἐνῷ ὁ κύριος ὑπεκλίνετο πρὸ αὐτῆς. Ἔρχεσαι νὰ δεχθῇς τοὺς συγκενεῖς σου ;

— Μάλιστα, ἀπήντησεν αὐτός, ζητῶ τὸν συντοαγματάρχην Λένοξ.

Ἦτο ὁ Βελέτσκη ὁ ἴδιος, ὁ ὁποῖος ἤρχετο νὰ μὲ ὑποδεχθῇ.

Τρομερὴ ἀναποδιὰ δηλαδή. Μ' ἔπιασε ρῖγος.

— Ἰδοὺ αὐτός, εἶπεν ἡ πριγκήπισσα δείχνοντάς με.

Ὁ Κωνσταντῖνος Βελέτσκη ἔτρεξε, μὲ ἀγκάλαισε καὶ μοῦ εὐχήθηκε τὸ «καλῶς ὥρισες» στὴν Πετρούπολι.

Δὲν ξέρω τὶ τοῦ εἶπα. Ἤμουν τόσο συγχισμένος ! Ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ θὰ ἀνταμωνόνταν μὲ τὴν Ἑλένην.

Τὸ σκάνδαλον καὶ ἡ ἀποκάλυψις ἦσαν ἀναπόφευκτα. Ἐδοκίμασα νὰ εἰδοποιήσω τὴν σύντροφό μου μὲ νεύματα, ἀλλ' αὐτὴ συνωμιλοῦσεν ἀπαθῶς μὲ τοὺς νέους φίλους της.

(Ἀκολουθεῖ)